

För Synodens Tankesmedja

Öppet brev till Svenska Kyrkans Ärkebiskop och till Kyrkostyrelsen

SVENSKA KYRKAN OCH LÅNGSIKTIG DEMOKRATI

Den vanliga bekännelsetrogna kyrkobesökaren behöver göra sin röst hörd i frågan om de s.k. "avkragningarna".

I tidningen Världen Idags extra magasin för mars 2020, med temat "Arvet från Aten, Rom och Jerusalem", finns en artikel med titeln "Antiken och kristendom avgörande för demokratin". Där kan man läsa om hur den kristna traditionen, de kristna värderingarna samt det antika arvet haft betydelse för demokratins framväxt.

Den svenske professorn i statsvetenskap Claes G. Ryn, som sedan flera decennier är verksam i Washington DC, citeras: "Den klassiska och kristna traditionen har betonat vikten av att sträva efter att bli en bättre människa. Den har betonat laglydighet, omsorg om nästan, att behandla andra med respekt och tolerans".

Professor Ryn framhåller vad demokrati betyder: "Att tjäna hela folkets bästa, det allmänna, att höja sig över kortsiktiga särintressen. En god demokrat lyssnar på andra, tar hänsyn till hela samhället, sammanjämkar, lägger band på egna intressen. För att klara en sådan uppgift krävs skolning och självdisciplin".

De flesta medlemmarna i Svenska Kyrkan accepterar kvinnliga präster, dock inte alla. Det finns en minoritet, de som har den äldre ämbetssynen. De vill hålla samman och älskar Svenska Kyrkan, och har därför inte gått ur den. Präster med traditionell syn vad gäller ämbete och äktenskap följer sitt samvete och känner sig illa behandlade. I ett omvärldsperspektiv är svenska Kyrkan diktatorisk som förbjuder dessa präster att inneha tjänst. I de stora kyrkorna, den katolska och den ortodoxa, finns inga kvinnliga präster.

Vår kyrka befinner sig i teologiskt förfall. En känd författare skriver: "En Herrens tjänare bör vara fri från människofruktan och från behovet att bli populär och värdesatt om han ska kunna se och möta **de verkliga behoven** – och inte blott de som ligger på ytan".

I ämbetsbeslutet från 1958 markerades att de som inte kunde acceptera den nya ordningen skulle ha en given plats. Detta var demokratiskt. Det måste betonas, att detta inte bara gällde präster utan också biskopar, prästkandidater, kyrkoråd och vanliga bekännelsetrogna kyrkobesökare. (Bekännelsetrogna = De som har Bibeln och Svenska Kyrkans bekännelseskrifter som rättesnöre.)

Att "avkraga" präster som inte kan godkänna besluten av år 1982 och 2000 är diktatoriskt och kärlekslöst. Vill ni inte att **det ska bli en kyrka och en Herre**? Ska vi vara ekumeniska i förhållande till andra kyrkor men diktatoriska inom Svenska Kyrkan?

I den Anglikanska Kyrkan har man respekt för minoriteten, här finns **två spår**, i stället för ett som i Sverige. I norska och danska kyrkorna har man också respekt för dem som har den äldre ämbetssynen.

Förutom att tillåta två spår genom en ändring i kyrkoordningen skulle Svenska Kyrkans Kyrkostyrelse t.ex. kunna uttrycka sin uppskattning av Missionsprovinsens extra biskopar och värna tanken om en

EFS-biskop. De dubbelanslutna EFS-medlemmarna är nu (2016) 36711 personer enligt Erika Willanders bok (Myndigheten för stöd till trossamfund).

Den kristna kyrkan i Europa är i fara. Såväl Charta Oecumenica som Kyrkornas Världsråds Specialkommission av den 26 augusti – 3 september 2002 förespråkar, att de spänningar som de skilda uppfattningarna i ämbetsfrågan innebär bearbetas med ömsesidig god vilja och ett ärligt uppsåt att göra motparten väl. (Ur Bo Branders brev till Svenska Kyrkans Ansvarsnämnd, Svensk Pastoraltidskrift 2003.) Det går att med respekt för varandra leva sida vid sida. Det har många av oss upplevt bevis för.

Med Litanian får vi be till Gud: **Bevara oss för uppror och splittring!**

Med utmärkt högaktning

Magdalena Johnsén, Jörlanda

P.S. Till Tankesmedjans skribenter:

Instäm gärna med mig direkt genom att skicka ett meddelande till min mejl: magdalena.johnsen@gmail.com eller till Magdalena Johnsén, Kyrkebyn 28, 44465 Jörlanda. Responser med tilläggsförslag skickas till Synodens tankesmedja.

Efter fem namngivna responser skickas skrivelsen in till en eller flera tidningar. Om personer utanför synoden sympatiserar med skrivelsens andemening, anser jag att det bara är positivt. Då kan det bli fler underskrifter. D.S.